

Sygn. akt: I C 876/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Mleczo – Pawlikowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Dominika Ritter

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 r. w Chełmnie

sprawy z powództwa: (...) S.A.(...) W.

przeciwko: T. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. K. na rzecz powoda (...) S.A. (...) W. kwotę 12.986,20 zł (dwanaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych i dwadzieścia groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.267 zł (cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 05.04.2017r. (...) S.A.(...) W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanego T. K. kwoty 12.986,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu od dnia zapłaty oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, iż w dniu 27 października 2014r. pozwany T. K. złożył wobec powoda oświadczenie, w którym zobowiązał się do zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu nr (...) z dnia 5 marca 2009r. zawartej pomiędzy Z. K. a Bankiem (...) S.A (...) K., przelanej na powoda umową sprzedaży wierzytelności z dnia 12.07.2012r.. Zbywca wierzytelności jest następcą prawnym Banku (...) S.A. (...) G. (bankiem z którym została zawarta umowa będąca źródłem roszczenia powoda). Pozwany składając przedmiotowe oświadczenie przystąpił do długu, zobowiązując się do zapłaty kwoty 18.036,20 zł., która miała nastąpić w miesięcznych ratach po 250 zł, aż do całkowitej spłaty, do 5 dnia każdego miesiąca, począwszy od 5 listopada 2014r. Zgodnie z oświadczeniem złożonym przez pozwanego, w razie uchybienia terminowi zapłaty części lub którejkolwiek z rat powód będzie uprawniony do postawienia w stan natychmiastowej wymagalności całą pozostała do zapłaty kwotę. Pełnomocnik powoda wskazał, iż dochodzone pozwem roszczenie stało się wymagalne w dniu 23 grudnia 2015r. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie dokonał żadnej wpłaty.

Postanowieniem z dnia 03.07.2017r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Chełmnie. Na skutek skargi powoda, postanowieniem z dnia 13.07.2017r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Chełmnie.

W odpowiedzi na pozew pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o orzeczenie o kosztach procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wskazał, iż z załączonych przez powoda dokumentów wynika, że zgodnie z treścią tytułu egzekucyjnego z dn. 03-06-2014r. Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego, co do którego nadano klauzulę wykonalności postanowieniem z dn. 30-07-2014r. od Z. K. na rzecz powoda zasądzono kwotę 10.328,95 zł, w tym kwotę 9.994,57 zł z odsetkami ustawowymi od dn. 26-07-2013r. do dnia zapłaty, kwotę 334,38 zł z odsetkami ustawowymi od dn. 28-05-2014 do dnia zapłaty oraz kwotę 2.530 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Natomiast z przedłożonego przez powoda zestawienia wpłat wynika, że na poczet zadłużenia z ww. umowy, łączna wysokość wpłat wyniosła 19.470,12 zł, zaś kwota wpłacona od dnia wydania nakazu zapłaty przeciwko Z. K. (tj. 03-06-2014r.) do dnia podpisania przez pozwanego oświadczenia o przystąpieniu do długu (27-10-2014r.), to 14.420,12 zł. Zdaniem pełnomocnika pozwanego kwota ta zaspokaja w całości zasądzoną od należność główną 10.328,95 zł i koszty procesu (2.530 zł), jak również odsetki do wysokości 1.561,17 zł - zgodnie z tytułem wykonawczym. Roszczenie co do należności głównej oraz kosztów procesu zostało w całości zaspokojone w dniu wydania nakazu zapłaty przeciwko Z. K. (wynika z zestawienia powoda).

Ponadto zdaniem pełnomocnika pozwanego powód nie wykazał, czy i jakie koszty zostały poniesione przez niego w toku egzekucji komorniczej - w szczególności z uwagi na fakt, że roszczenie powoda zostało zaspokojone przed uprawomocnieniem się nakazu zapłaty, nie wyjaśnił też, z jakiego względu naliczył odsetki umowne, wobec ich zasądzenia od Z. K. w wysokości ustawowej (art. 6 kc). W ocenie pozwanego nie było podstaw do wszczęcia postępowania egzekucyjnego z uwagi na ww. zaspokojenie roszczenia powoda, orzeczonego ww. nakazem zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 15 grudnia 2017r. pełnomocnik powoda sprecyzował, iż na kwotę dochodzoną pozvem składa się: kapitał w kwocie 10.328,95 zł, odsetki w kwocie 2.657,25 zł (suma odsetek naliczonych od kwoty kapitału w okresie od dnia 26 lipca 2013r. do 4 kwietnia 2017r. wynosiła 3.616,08 zł z czego 958,83 zł zostało uregulowane). Pełnomocnik powoda wskazał również sposób zachowania dokonanych przez pozwanego wpłat.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 marca 2009r. Z. K. zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną (...)G. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Na podstawie tej umowy Bank udzielił kredytobiorcy kredytu w wysokości 11.587,37 zł. Kredyt miał być spłacany w miesięcznych ratach w wysokościach i terminach podanych w załączniku nr 1 kalendarzu spłat.

/dowód: umowa kredytu gotówkowego nr (...) k. 35 – 36/

W dniu 12.07.2012r. Bank (...) S.A. Grupa (...) (...) K. (następca prawny (...) Bankiem S.A.(...)G.) sprzedał (...) S.A. pakiet wierzytelności, w tym wierzytelność przysługująca mu w stosunku do Z. K.. Na dzień sprzedaży wierzytelności całkowity dług wynosił 10.091,99 zł, w tym kapitał w kwocie 7.621,78 zł, zaległe odsetki w kwocie 800,65 zł, odsetki karne w wysokości 1.309,83 zł. Pozostałą kwotę stanowiły koszty w tym opłaty windykacyjne.

/dowody: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1a do umowy sprzedaży wierzytelności k. 21- 29, okoliczność bezsporna/

Nakazem zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w postępowaniu upominawczym z dnia 03.06.2014r. w sprawie VI Nc-e (...) zasądzono od Z. K. na rzecz powoda kwotę 10.328,95 zł w tym kwotę 9.994,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28.05.2014r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.530 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nakazowi została nadana klauzula wykonalności postanowieniem z dnia 30 lipca 2014r. Powód wszczął przeciwko Z. K. postępowanie egzekucyjne. W związku z prowadzonym postępowaniem poniósł koszty w wysokości: 59,70

zł, 41,47 zł i 60 zł tytułem zaliczek na wydatki. Postanowieniem z dnia 21.10.2014r. Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Chełmnie M. G. przyznano powodowi (wierzycielowi) koszty zastępstwa adwokackiego w łącznej wysokości 1.200 zł. Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2016r. Komornik sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne w trybie art. 823 kpc. Powód poniósł również koszt 200 zł tytułem opłaty za wpis hipoteki przymusowej na nieruchomości Z. K..

/dowód: nakaz zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w postępowaniu upominawczym z dnia 03.06.2014r. k. 12, postanowienie Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 30.07.2014r. k. 13, wezwanie do uiszczenia zaliczek wraz z potwierdzeniami wykonania operacji. k. 56- 58, 71 – 76 , postanowienie z dnia 21.10.2014r. k. 59, zawiadomienie o wpisie hipoteki k. 69, potwierdzenie wykonania operacji k. 70/

W dniu 27 października 2014r. T. K. złożył na piśmie oświadczenie, którym zobowiązał się do dokonania zapłaty za Z. K. kwoty wynikającej z nakazu zapłaty o sygn.(...)z dnia 03.06.2014r. obejmującej należność główną w wysokości 10.328,95 zł, odsetki, koszty sądowe, koszty poniesione przez wierzyciela i koszty egzekucji komorniczej. Należność ta miała być spłacana w miesięcznych ratach po 250 zł, aż do całkowitej spłaty, do 5 dnia każdego miesiąca, począwszy od 5 listopada 2014r. Ponadto od każdej niezapłaconej w całości lub w części raty należności, wierzyciel był uprawniony do naliczania i pobierania odsetek umownych za zwłokę w wysokości nie przekraczającej 4 – krotności stawki oprocentowania kredytu lombardowego NBP obowiązującego w chwili zwłoki, które to oprocentowanie w chwili zaciągania zobowiązania wynosiło 3,0 % w skali roku. Pozwany wyraził zgodę, iż w razie uchybienia terminowi zapłaty części lub którejkolwiek z rat powód będzie uprawniony do postawienia w stan natychmiastowej wymagalności całą pozostała do zapłaty kwotę.

/dowód: zobowiązanie k. 37/

T. K. od dnia 4 listopada (...) do dnia 21 listopada 2016r. dokonał wpłaty w łącznej wysokości 5.050 zł. Wpłata ta została zaliczona przede wszystkim na koszty (koszty procesu, opłatę za wpis hipoteki, koszty zastępstwa w egzekucji, zaliczki komornicze) a także odsetki ustawowe i umowne.

/dowód: zestawienie zaległości w sprawie (...) k. 11, 66/

Sąd zważył co następuje.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zaoferowany przez strony materiał dowodowy – dokumenty przedłożone przez powoda. Za wiarygodne uznano zgromadzone w sprawie dokumenty, gdyż były jasne i kompletne. Ponadto ich prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował faktu zawarcia przez Z. K. umowy kredytu gotówkowego, cesji wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy na powoda, a także faktu podpisania przez pozwanego w dniu 27 października 2014r. oświadczenia – przystąpienia do długu. Pozwany kwestionował jedynie wysokość dochodzonej należności, wskazując, iż łączna kwota wpłat wynosiła 19.470,12 zł, zaś kwota wpłacona od dnia wydania nakazu zapłaty do dnia podpisania przez pozwanego oświadczenia o przystąpieniu do długu to 14.420,12 zł i kwota ta w całości zaspokaja zasądzoną należność główną koszty procesu i część odsetek (pismo pełnomocnika powoda k. 47v). Ponadto kwestionował naliczenie odsetek umownych.

Zgodnie z art. 509§ 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie zaś z art. 511 kc, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Tym samym skoro w przedmiotowej sprawie wierzytelność stwierdzona była pismem (umowa pożyczki) ustawodawca nałożył na strony obowiązek zachowania formy pisemnej przelewu wierzytelności.

Podstawą roszczenia powoda jest przystąpienie przez pozwanego T. K. do długu Z. K.. Przystąpienie do długu nie jest wprost uregulowane w przepisach kodeksu cywilnego. Jest to umowa nienazwana wykreowana przez praktykę jako dodatkowy sposób zabezpieczania wierzytelności. Podstawą prawną takiej umowy jest przepis art 353¹ kc zgodnie z którym, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Odmiennie niż w przypadku uregulowanego w art. 519 i nast. kc przejęcia długu zawarcie takiej umowy nie powoduje zmiany dłużnika, ale wstąpienie do danego stosunku nowego dłużnika, który jest solidarnie odpowiedzialny za dług do którego się przyłączył.

Podkreślić należy, iż postępowanie cywilne jest kontrydiktoryjne i zgodnie z dyspozycją art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wszystkie okoliczności faktyczne doniosłe dla rozstrzygnięcia sprawy i składające się na podstawę faktyczną rozstrzygnięcia muszą mieć oparcie w dowodach przeprowadzonych w toku postępowania, o ile nie są objęte zakresem faktów przyznanych przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.) oraz co do faktów niezaprzeczonych (art. 230 k.p.c.), (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2014 r.,(...)).

Rozprawa podlega odroczeniu wyłącznie w przypadku nieprawidłowego zawiadomienia stron o jej terminie albo w razie nieobecności strony wynikającej z przyczyn, których nie można przezwyciężyć i wiadomych sądowi. Działanie Sądu z urzędu jest dopuszczalne ale tylko na zasadzie wyjątku (art 232 zd. 2 kpc i art. 3 kpc). Dodatkowo zgodnie z art. Art. 6 § 1 kpc Sąd powinien przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć

do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy.

W ocenie Sądu powód wykazał zarówno zasadność jak i wysokość dochodzonego roszczenia. Powód przedłożył dokumenty wykazujące poniesione przez niego koszty związane z postępowaniem egzekucyjnym jak i postępowaniem wieczystoksięgowym o wpis hipoteki przymusowej. Powód przedłożył szczegółowe wyliczenie należności – długu do którego przystąpił pozwany wraz ze wskazaniem sposobu zarachowania dokonanych wpłat.

Powód wskazał, iż zaksięgowano wpłaty na łączną kwotę 5.050 zł które zostały rozliczone w następujący sposób:

- 2.530 zł zostało zaliczone na poczet kosztów procesu wynikających z nakazu zapłaty o sygnaturze akt (...),
- 200 zł zostało zaliczone na poczet kosztów wpisu hipoteki do księgi o numerze (...),
- 1.361,17 zł zostało zaliczone na spłatę kosztów egzekucji (...)w tym 1.200 zł kosztów zastępstwa w egzekucji oraz 161,17 zł tytułem zwrotu opłaconych ww. postępowaniu zaliczek,
- 958,83 zł na poczet częściowej spłaty odsetek ustawowych oraz ustawowych za opóźnienie naliczonych w okresie od dnia 26-lip-2013 r. do dnia 04-kwi-2017.

Zdaniem Sądu zarachowanie to było prawidłowe. Podkreślić należy, iż dłużnik – o ile w ramach zaspokajanego długu nie występują zaległe należności uboczne (np. odsetki), nie jest ograniczony w zakresie dokonanego wyboru ((...):(...)). Natomiast w przypadku, gdy w ramach danego długu występują świadczenia uboczne, prawo dłużnika jest tamowane uprawnieniami wierzyciela, który ma prawo zaspokojenia z tego, co przypada na rachunek danego długu, przede wszystkim zaległych należności ubocznych oraz zalegających świadczeń głównych. W stosunku do sposobu zarachowania dokonanego przez wierzyciela dłużnikowi nie przysługuje prawo sprzeciwu. Głównym motywem przyznania wierzycielowi przywileju modyfikowania oczekiwanego przez dłużnika sposobu zarachowania wpłat jest wzgląd na okoliczność, że świadczenia, co do których wierzycielowi przyznano prawo decydowania o sposobie zarachowania, przedawniają się w krótszym czasie niż świadczenia główne. W wypadku istnienia jednego długu wraz z należnościami ubocznymi wierzyciel nie jest związany wyborem sposobu zaliczenia zapłaty dokonany przez dłużnika ((...)). Nawet wtedy, gdy dłużnik, spełniając świadczenie, wyraźnie stwierdzi, że spłaca należność

główną, wierzyciel nie jest wyborem związany i może zaliczyć wpłatę na należności uboczne (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., (...)(...)(...)

Pozwany mylnie wskazał, iż z przedstawionego przez powoda zaliczenia wynikało, iż łączna wpłata wynosiła 19.470,12 zł. Zdaniem Sądu okoliczność taka nie wynika z przedmiotowego zestawienia, a pełnomocnik pozwanego błędnie zsumował wszystkie pozycje znajdujące się w kolumnie opisanej „Kwota wpłaty” pomijając znak minus. Pozycje znajdujące się ww. kolumnie wskazują wpływy jeżeli brak jest znaku minus oraz należności gdy opisany znak występuje. Jednocześnie pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów z których wynikało by, iż dokonał wpłat w wysokości, która zaspokajałaby całą należność wynikającą z długu do którego przystąpił.

Uprawnienie do naliczenia przez powoda odsetek umownych wynikało z umowy o przystąpieniu do długu, którą zawarł pozwany. Pozwany wyraził zgodę, iż w razie uchybienia terminowi zapłaty części lub którejkolwiek z rat powód będzie uprawniony do postawienia w stan natychmiastowej wymagalności całej pozostałej do zapłaty kwoty. Jak wynikało z zestawienia wpłat, ostatniej wpłaty pozwany dokonał w dniu 21 listopada 2016r. i do dnia 5 kwietnia 2017r., kiedy to powód wniósł pozew, nie odnotowano następnej wpłaty.

W ocenie Sądu wysokość wyliczonych przez powoda odsetek nie budziła wątpliwości co do poprawności wyliczenia. Natomiast pozwany poza podniesionym w odpowiedzi na pozew zarzutem spełnienia świadczenia nie przytoczył na tę okoliczność żadnych dowodów. Nie wykazał również, by przedstawione przez powoda wyliczenie zaległości było błędne.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż roszczenie powoda zasadne zgodnie zatem powództwo podlegało uwzględnieniu w całości o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie sąd orzekł na podstawie art. 481§ 1 kc zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 4 kwietnia 2017r. (do dnia wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II sentencji wyroku, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu. Pozwany jako strona przegrywająca winien zwrócić powodowi koszty procesu w łącznej kwocie 4.267 zł na którą składały się: 650 zł tytułem opłaty od pozwu, 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda – radcy prawnego zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...)w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej za przedłożenie dokumentu wykazującego udzielenie pełnomocnictwa.